BELJATZKY KATA HAUPTZOLLAMT AACHEN-SÜD

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα) της 28ης Ιουνίου 1979 *

Αντικείμενο της υποθέσεως:

Αίτηση του Finanzgericht του Ντύσσελντορφ προς το Δικαστήριο κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού 1259/72 της Επιτροπής της 16ης Ιουνίου 1972 (ABl. 1972, L 139, σ. 18) για την εφαρμογή του ευνοϊκού δασμολογικού καθεστώτος που προβλέπει ο κανονισμός αυτός στο εξ αποθεμάτων προερχόμενο συμπυκνωμένο βούτυρο.

Διατακτικό της αποφάσεως:

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

Αποφαίνεται:

Η οριστική εφαρμογή των μειωμένων εξισωτικών ποσών που προβλέπονται από το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1259/72 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 1972, προϋποθέτει ότι το οικείο εμπόρευμα έχει, ιδίως ενόψει του προορισμού του, τη μειωμένη αξία που του αποδίδεται δυνάμει του κανονισμού 1259/72.

Καθόσον ο εισαγωγέας δεν απέδειξε, μέσα στην προβλεπόμενη από το άρθρο 6, παράγραφος 1 c και παράγραφος 2 του κανονισμού 1259/72 προθεσμία, ότι το εμπόρευμα έλαβε τον προορισμό, από τον οποίο εξαρτάται η μείωση των εξισωτικών ποσών, η επακολουθούσα διόρθωσή τους έχει ως νομική βάση τους γενικούς κανόνες που διέπουν το σύστημα των νομισματικών εξισωτικών ποσών όπως θεσπίζεται από τον κανονισμό 974/71 του Συμβουλίου της 12ης Μαΐου 1971.

Πρόταση του γενικού εισαγγελέα:

Πρότεινε να δοθεί ως απάντηση ότι το άρθρο 20 του κανονισμού 1259/72 ή, κατά περίπτωση, του κανονισμού 232/75 πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

μείωση του νομισματικού εξισωτικού ποσού εξαρτάται μόνον από την προϋπόθεση ότι το προϊόν έχει διατεθεί στο εμπόριο σύμφωνα με τα άρθρα 1 έως 19 του κανονισμού και υπό την έννοια αυτή δεν υπάρχει καμία πρόσθετη προϋπόθεση που να απαιτεί να χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους κανονισμούς. Η απάντηση αυτή καθιστά το δεύτερο ερώτημα χωρίς αντικείμενο.